

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/17/2019
Identifikačné číslo spisu: 7508203419
Dátum vydania rozhodnutia: 28.02.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:7508203419.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti povinným: 1/ I. Ž., nar. XX.XX.XXXX, XXX XX F. XXX, 2/ Q. Ž., nar. XX.X.XXXX, Ľ. XXXX/XX, XXX XX S., o vymoženie 5.273,95 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice okolie pod sp. zn. 5Er/263/2008 o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, č.k. 14CoE/225/2018-61 z 29. marca 2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Povinným n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací uznesením č.k. 14CoE/225/2018-61 z 29. marca 2019 podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Košice - okolie č.k. 5Er/263/2008-19 z 15. mája 2018 v odvolaní napadnutom výroku I. o zastavení exekúcie. Odvolací súd odvolanie proti výroku II. zamietol návrh oprávneného na prerušenie konania podľa § 162 ods. 3, a súčasne v III. výroku zrušil uznesenie súdu prvej inštancie o práve súdneho exekútora voči oprávnenému na náhradu trov konania a v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie podľa § 389 ods. 1 písm. d/ C.s.p. Odvolací súd v IV. výroku uznesenia nepriznal účastníkom náhradu trov odvolacieho konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k napadnutému výroku I. prvoinštančného uznesenia o zastavení exekúcie vyplýva, že Okresný súd Košice - okolie ako súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Poukázal aj na to, že sú naplnené všetky podmienky pre zastavenie exekúcie aj podľa § 57 ods. 1 písm. m/ Exekučného poriadku. O trovách konania strán (účastníkov) súd prvej inštancie rozhodol podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku, § 256 ods. 1 C.s.p.,

§ 262 ods. 1 C.s.p. tak, že povinným náhradu trov konania nepriznal, pretože povinným v konaní trov nevznikli. O trovách exekúcie súdneho exekútora súd prvej inštancie rozhodol podľa § 9a ods. 1, 200 ods. 5, § 203 ods. 1 Exekučného poriadku § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že súdny exekútor má voči oprávnenému právo na náhradu trov exekúcie. O výške náhrady trov exekúcie rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po ich vyčíslení zo strany súdneho exekútora (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu oprávnený podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie ktorého prípustnosť odôvodnil podľa § 421 ods. 1 písm. a/ a b/ C.s.p. tvrdiac že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia. Dovolateľ mal za to, že pri riešení otázky možnosti prerušenia exekučného konania z dôvodu podania návrhu podľa č. 125 ods. 1 Ústavy SR sa odvolací súd odklonil od ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR. Dovolateľ dovolaciemu súdu navrhol, aby napadnuté rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č.k. 14CoE/225/2018 z 29. marca 2019 zrušil a vec mu vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, že v ďalšom konaní bude odvolací súd povinný opätovne posúdiť dôvodnosť podnetu na prerušenie konania, ako aj dôvodnosť iniciovania konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR. Ďalej navrhol, že ak by dovolací súd nepostupoval v zmysle návrhu ktorý uviedol dovolateľ v prvom návrhu petitu svojho dovolania, aby dovolací súd sám konanie prerušil, a sám sa obrátil na Ústavný súd SR s návrhom na začatie konania podľa čl. 125 ods. 1 Ústavy SR, ktorého predmetom bude posúdenie súladu ustanovení § 243 písm. f/ Exekučného poriadku, ktoré boli do exekučného poriadku doplnené zákonom č. 438/2015 Z.z., s Ústavou SR.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 200 veta prvá Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

7. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ust. § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

9. V tu posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 14CoE/225/2018- 61 vydané dňa 29. marca 2019 , teda už za účinnosti ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z., ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného zo dňa 26. 10. 2017 bolo podané na príslušnej pošte dňa 27. 10. 2017 a prvoinštančnému súdu bolo doručené dňa 30. 10. 2017 (č. l. 83).

10. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (porovnaj uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20. 12. 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12. 12. 2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20. 01. 2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 zo 04. 12. 2018 a sp. zn.

6ECdo/15/2017 z 27. 09. 2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. 04. 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. 07. 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. 08. 2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018 z 14. 11. 2018.

11. Z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté až po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku, ktorá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní výslovne vylučuje, najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinným, ktorí boli v dovolacom konaní úspešní, nepriznal náhradu trov konania, keďže im v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.